

ΟΡΦΙΚΗ ΑΣΤΡΟΣΟΦΙΑ

ΚΡΟΝΟΣ ♄

- Διάρκεια διαδρομής της τροχιάς του: 10759,23636 ημέρες.
- Ταχύτητα περιστροφής στον ισημερινό του: 10,099 χλμ. ανά δευτερόλεπτο.
- Διάρκεια περιστροφής: 10 ώρες και 14'.
- Ταχύτητα περιφοράς επί της τροχιάς του: 9,600 χλμ. ανά δευτερόλεπτο
Η πλήρης περιφορά ολοκληρώνεται σε 29,46 έτη.
- Εκκεντρότης: 0,0560713.
- Κλίση της τροχιάς του επί της εκλειπτικής: 2° 29' 39" .
- Μέγιστη απόσταση από τον Ήλιο (σε ακτίνες της τροχιάς της Γης): 10,073.
- Η μέση πραγματική απόσταση είναι: 1.430.000.000 χλμ.
- Ελάχιστη απόσταση από τον Ήλιο : 9,005.
- Διάμετρος του Κρόνου : 9,299
- Όγκος του Κρόνου : 718,883
- Μάζα του Κρόνου : 91,919
- Περιήλιο : 91° 4'.
- Αφήλιο: 271° 4'.
- Αφηλιακή κατάσταση : 181° 4'.
- Περιηλιακή κατάσταση : 1° 4'.
- Θερμοκρασία επιφάνειας : -150° .

(το μέγεθός της είναι 120.000 χλμ)
(τα αντίστοιχα της γης θεωρούνται ως 1)

(εποχή 1900)

Ακτινοβολεί περισσότερη θερμότητα από εκείνη που λαμβάνει από τον Ήλιο.

Όπως και ο Ζεύς πρέπει να έχει υγρό και θερμό εσωτερικό.

Ασθενές μαγνητικό πεδίο.

Ο Κρόνος είναι ο τρίτος Πλανήτης της δεύτερης τριστοιχίας των εννέα πλανητών. Αντιπροσωπεύει τον Νουν της τριστοιχίας αυτής, στο σύνολο όμως του Ηλιακού μας Συστήματος έχει τον ρόλο του υλικο-νοητικού παράγοντος.

Είναι επίσης ο δεύτερος σε μέγεθος πλανήτης του Ηλιακού Συστήματος.

Ο Πλανήτης αυτός έπαιξε πρωτεύοντα ρόλο μεταξύ των αστρολόγων και των πρώτων αστρονόμων της ιστορίας των ανθρώπων.

Εκείνο που τον ξεχωρίζει από τους άλλους πλανήτες είναι ο φωτεινός του δακτύλιος, μέσα στον οποίον φαίνεται ο Κρόνος να κολυμπά. Ο δακτύλιος αυτός διαιρεί τον Πλανήτη σε δύο ημισφαίρια, βόρειο και νότιο.¹

Ο Δημήτριος Σεμελάς στην αρχή του αιώνα μας περιέγραψε 8 δορυφόρους για τον πλανήτη Κρόνο. Σήμερα η επιστήμη έχει ανακαλύψει 18 δορυφόρους, ο ένας μάλιστα από αυτούς, ο Τιτάν, έχει και ατμόσφαιρα.

Οι αστρολόγοι του Μεσαίωνα θεωρούσαν ότι ο Κρόνος είναι ο χρησιμοδότης πλανήτης, τον συνέδεσαν δε με το μέταλλο μόλυβδος.

Ο Κρόνος είναι, όπως είπαμε, πολύ μεγάλος πλανήτης και παίζει ιδιαίτερα σημαντικό ρόλο στην Ορφική Αστροσοφία.

Η ορφική παράδοση λέγει ότι ο Κρόνος είναι ο πλανήτης της Σιωπής. Το χρώμα του και αυτή η θέα του ρίχνουν τον άνθρωπο στην ονειροπόληση και σε ένα είδος βωβού εκστατικού θαυμασμού. Ο Κρόνος είναι πράγματι ο σιωπηλός Μάγος, ο Αρχών των διαστημάτων και της Σιωπής, όταν στο Αφήλιό του κυριαρχεί τη νύχτα στον έναστρο ουρανό της Γης.

Η προοπτική, που οφείλεται στην ετήσια περιφορά της Γης γύρω από τον Ήλιο, παρέχει την εντύπωση ότι ο Κρόνος κάνει πολλούς σταθμούς αναδρομής κατά μήκος της τροχιάς του.

¹ Το 1980 και 81 τα διαστημόπλοια Βόγιατζερ Ι και 2 έδειξαν με τις φωτογραφίες τους ότι πρόκειται για σύστημα εκατοντάδων δακτυλίων, που αποτελούνται από μικροσώματα αμμωνίας, παγοκρυστάλλων κ.ά.

Κατά την Ορφική παράδοση ο Κρόνος είναι πλανήτης εμψυχωμένος, δυναμισμένος. Ο δακτύλιος που τον περιβάλλει είναι μάζα παρόμοια προς την ουρά των Κομητών. Ο πλανήτης αυτός λαμβάνει από το ελκτικό του κέντρο, τον Ήλιο, το φως, τη θερμότητα και άλλες ακτινοβολίες της ηλιακής εστίας. Δεδομένου όμως ότι όλες αυτές οι ακτινοβολίες δεν είναι δυνατόν να βρίσκονται σε διαρκή επαφή με το σώμα του πλανήτη, όπως αυτό γίνεται στην περίπτωση της Γης, έχει ορισθεί στην υπηρεσία του Κρόνου ένας κομήτης, για να εξασφαλίζει το απαιτούμενο αποτέλεσμα, δηλαδή τη διαρκή τροφοδοσία του με ηλιακή ενέργεια.

Ο κομήτης αυτός, που διαγράφει μία τροχιά σε σχήμα 8, περνά κοντά από τον Ήλιο, τροφοδοτείται από ηλιακό δυναμισμό και κατόπιν συναντά τον Κρόνο σε δυο σημεία της τροχιάς του, τα οποία αντιστοιχούν περίπου στην Περιηλιακή και στην Αφηλιακή κατάσταση του Κρόνου. Στη συνάντηση αυτή η ουρά του κομήτη θίγει τον δακτύλιο του Κρόνου και, καθώς εκτελεί μία περιφορά γύρω από τον πλανήτη, αδειάζει μέσα του όλον τον δυναμισμό, που του μεταφέρει. Τότε ο πλανήτης ξαναπαίρνει ζωή και μπαίνει πάλι, θα μπορούσε να πει κανείς, σε εποχή ανάπτυξης.

Μόλις ο κομήτης απελευθερωθεί από το δυναμικό του φορτίο, πολύ αδύνατος και σχεδόν χωρίς ουρά, απομακρύνεται σαν βολίδα προς την ηλιακή εστία συνοδευόμενος από τις ευλαβικές ευχές των κατοίκων του Κρόνου.

Είπαμε ότι ο κομήτης συναντά δυο φορές τον Κρόνο κατά τη διαδρομή πάνω στην τροχιά του. Πρέπει επομένως να παραδεχτούμε ότι οι κάτοικοι του Κρόνου βλέπουν δύο φορές την ωραία εποχή σε όλη τη διάρκεια μιας περιφοράς του Πλανήτη γύρω από τον Ήλιο.

Κατά την παράδοση, οι κάτοικοι του Κρόνου πιστεύουν ότι το τέλος του κόσμου τους θα προέλθει από την καταστροφή του κομήτη, που προαναφέραμε, ο οποίος, όπως λέγεται, θα συναντηθεί κάποτε κοντά στον Ήλιο με άλλο ουράνιο σώμα και πλέον δεν θα επιστρέφει στον Κρόνο, ο οποίος θα πεθάνει από ψύχος μέσα στο σκοτάδι και από ενεργειακή (δυναμική) αστία.

Κατά βάθος, οι κάτοικοι του Κρόνου δεν έχουν άδικο, επειδή τέτοιο θα είναι το τέλος του κόσμου τους. Ας παρηγορηθούν όμως, με τη σκέψη ότι, όταν σημάνει η ώρα του κινδύνου γι' αυτούς, θα είναι ταυτόχρονα και η ώρα του θανάτου ολόκληρου του Ηλιακού μας Συστήματος.

Έτσι μπορούμε να καταλάβουμε γιατί ο ψυχισμός των κατοίκων του Κρόνου είναι μυστικοπαθής, σιωπηλός, στοχαστικός, πολυμαθής και κατηφής. Όλη τους η αγωνία και όλη τους η ελπίδα βασίζονται πάνω σ' αυτήν την μικρή βολίδα, που ακροβατεί με

θάρρος μέσα στα διαστρικά διαστήματα του Ηλιακού μας Συστήματος.

Για να δώσω μία ιδέα της διαρκούς αυτής φροντίδας των κατοίκων του Κρόνου, θα αναφέρω, πάντοτε κατά την Ορφική παράδοση, με πόση αγωνία περιμένουν τον χορηγό της ζωής τους.

Κατά τον ερχομό του ο κομήτης γίνεται ορατός άλλοτε από κάποιο σημείο του βορείου ημισφαιρίου και άλλοτε από κάποιο σημείο του νοτίου ημισφαιρίου. Ένα περίπου γήινο έτος πριν από την έλευσή του οι παρατηρητές και από τα δύο αυτά σημεία κινητοποιούνται. Γιγαντιαία τηλεσκόπια κατευθύνονται προς το διάστημα, ενώ άντρες μορφωμένοι και ειδικευμένοι στην επιστήμη των αστερών ερευνούν αδιάκοπα τον ουρανό, μέχρις ότου ένας από αυτούς ανακαλύψει τον κομήτη. Το αστεροσκοπείο που τον ανακαλύπτει αρχίζει τότε να μεταδίδει κατά ορισμένα χρονικά διαστήματα όλες τις περιπέτειες του ταξιδιού του. Από το μέγεθος και το χρώμα του κομήτη-σωτήρα βγαίνουν τα πρώιμα συμπεράσματα για την ποσότητα και την ποιότητα της θερμότητας και της ζωής που τους μεταφέρει. Οι ναοί είναι γεμάτοι από πιστούς, που έρχονται να συγκεντρωθούν, καθώς πιστεύουν ότι έτσι βοηθούν το ταξίδι του μικρού τους ζωοδότη θεού. Όταν ο κομήτης γίνει ορατός με γυμνό μάτι, προετοιμάζονται οι γιορτές και την ημέρα που ο δακτύλιος του Κρόνου αρχίζει να φωτίζεται και να δονείται από την επήρεια του κομήτη, μεγάλες γιορτές και λιτανείες αρχίζουν πλέον να λαμβάνουν χώραν.

Στους αγρούς ο σπόρος, που έχει ήδη σπαρθεί, ετοιμάζεται να φυτρώσει, να ανθίσει και να ωριμάσει. Τα φύλλα των δέντρων, που είχαν χρώμα σκοτεινό², αρχίζουν να πρασινίζουν πάνω στους φράχτες, στους αγρούς, παντού. Οι άνθρωποι, που κατά τα τρία τέταρτα του καιρού τους είναι κατηφείς και σκεπτικοί, ευφραίνονται από χαρά. Όλος ο πλανήτης γιορτάζει.

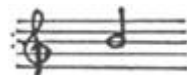
Ο Κρόνος έχει την κατοικία του στην 1η ζώνη. Είναι η τυπική περιοχή του Αιγόκερω, που όμως σήμερα καλύπτεται από τον αστερισμό του Τοξότη. Είναι θλιμμένος και εξόριστος ο Κρόνος στην 4η ζώνη του ζωδιακού (εκεί είναι ο οίκος του Καρκίνου, που σήμερα καλύπτεται κυρίως από τον αστερισμό των Διδύμων).

Όταν έχουμε κυριαρχία του Κρόνου, όταν δηλαδή βρίσκεται στο «Α» και είναι κύριος σημειωδότης, έχουμε μία πενταπλή έξαρση: του Ερμή, της Αφροδίτης, της Σελήνης, του Άρη και του Διός. Μόνο την έξαρση της Γης δεν μπορεί να προκαλέσει ο Κρόνος.

² όπως το χρώμα του σκούρου λεκέ, όπως το σκοτεινό χρώμα της οξειδωσης των μετάλλων, όπως το καμένο χρώμα, το σκούρο κόκκινο κάποιων φύλλων στο τέλος του φθινοπώρου.

Παρόλο που ο Κρόνος είναι εκ φύσεως απολύτως εχθρικός προς κάθε τι το οποίο είναι σεληνιακό, ο ίδιος εν τούτοις προκαλεί έξαρση της Σελήνης, όταν βρίσκεται σε κυριαρχία.

Ο ήχος του Κρόνου είναι το Σι (ή Νη τής Βυζαντινής μουσικής)

Το μέταλλο που αντιστοιχεί στον Κρόνο είναι ο Μόλυβδος, όπως και πιο πριν ανφέραμε. Σύμβολό του είναι το ♃ ή ♄ , αποτελούμενα από τον σταυρό που επικρατεί (ή κυριαρχεί) επί της ημισελήνου. Αυτό σημαίνει σώμα υγρό σε εσωτερική θερμότητα.

Τα φυτά της Γης που φέρουν την υπογραφή του Κρόνου έχουν φύλλα αιχμηρά, πρωινωτά ή βελονοειδή, όπως το πεύκο, ο κέδρος και το κυπαρίσσι.

Όπως είπαμε, ο Κρόνος στο πλανητικό μας Σύστημα παίζει το ρόλο του ψυχικο-νοητικού παράγοντος. Στον άνθρωπο αντιστοιχεί προς την Κεφαλή και τα Αισθητήρια όργανα. Επιδρά επί του Εγκεφάλου τού ανθρώπου, επί του νευρικού πλέγματος τού στήθους και επί της Χολής.

Οι δονήσεις του είναι τριγωνικές τεθλασμένες όμοιες με τις δονήσεις της Γης.:

Έχουν μικρότερη ταχύτητα από τις δονήσεις της Γης, αλλά έχουν πολύ μεγαλύτερη δύναμη διαπεραστικότητας, είναι δηλαδή πιο διεισδυτικές.

Οι αστρικές δονήσεις του Κρόνου είναι πολύ ισχυρές και παραμένουν επί της Γης πολύ χρόνο μετά από τη διέλευση του Πλανήτη αυτού, έτσι ώστε, όταν σε κάποιο ωροσκόπιο γέννησης ο Κρόνος βρίσκεται στην 7η ζώνη, πρέπει να θεωρείται ως σημειοδότης 1ης ζώνης. Οι σιδικές δονήσεις του Κρόνου εκφεύγουν κατά δέσμες ή κύματα και φθάνουν στους άλλους πλανήτες κατά διαλείμματα αρκετά μεγάλα.

Στο **Αφήλιό** του (271°) ο Κρόνος έχει δονήσεις εξαιρετικά ισχυρές. Το «Α» καθώς και το «Π» του διαφέρουν από τα αντίστοιχα της Γης κατά 10° περίπου.

Στο **Περιήλιό** του (91°) οι δονήσεις του Κρόνου δεν εξασθενούν και πολύ και χάρις στο σύστημα της εισπνοής και εκπνοής που έχει όταν απορροφά τις ηλιακές δονήσεις, ανακόπτει την εκπομπή των δικών του σιδικών δονήσεων. Αυτός είναι και ο λόγος, για τον οποίον, όπως είπαμε και πιο πάνω, ο Κρόνος αποστέλλει τις σιδικές του δονήσεις κατά κύματα με διαλείμματα.

Είπαμε, λοιπόν, ότι στο «Π» οι σιδικές και αστρικές δονήσεις του Κρόνου εξασθενούν πολύ ελαφρά, γίνονται κατά τι βραδύτερες, παραμένουν όμως πάντοτε εύτακτοι : Η δύναμη της διαπεραστικότητάς τους είναι μικρότερη, το ίδιο και η σταθερότητά τους, αλλά πολύ δύσκολα υφίστανται κάποια αλλοίωση ποιοτική.

Στην **Αφηλιακή του Κατάσταση** (181°) ο Κρόνος αναγεννάται πολύ γρήγορα. Στην περιοχή της «α» του συναντά τους άλλους δύο πλανήτες της τριστοιχίας του στο «Α» τους. Οι επήρειές του τότε υποτάσσονται στις δικές τους και συμβάλλει στην ενίσχυση μερικών καλών ή κακών περιπτώσεων, τις οποίες του επιβάλλουν οι δύο αυτοί πλανήτες που κυριαρχούν επ' αυτού.

Στην **Περιηλιακή του Κατάσταση** (1°) παραμένει ο Κρόνος πολύ ισχυρός και δρα, σε ό,τι αφορά στους δύο άλλους πλανήτες της τριστοιχίας του, αντίθετα με τα όσα είπαμε γιοι την «α». Τώρα, εκείνος επιδρά και κυριαρχεί επί των δύο συντρόφων του, επί του Άρη και του Διός. Βοηθιέται μάλιστα από αυτούς στις διάφορες επήρειες, τις οποίες αποτυπώνει επί της Γης ή επί παντός άλλου πλανήτη.

Η Γη, οποιαδήποτε και αν είναι η κατάσταση του Κρόνου, δέχεται πάντοτε σε ίση ποσότητα τις επήρειες του και η οποιαδήποτε διαφορά προέρχεται κυρίως από τον συνδυασμό των διάφορων επηρειών.

Γενικώς, ο Κρόνος ως ψυχικο-νοητικός πλανήτης, όταν δρα επί της Γης, επί ενός δηλαδή φυσικο-νοητικού πλανήτη, δεν μπορεί παρά να έχει καλά αποτελέσματα μόνο επί του νοητικού μας στοιχείου, ενώ επί των υπολοίπων υποστάσεων μας δρα επιζήμια.

Ο Κρόνος εισέρχεται στο «Α» του στην 226° 4', βρίσκεται στο πιο ισχυρό του σημείο στην 271° 4' και εξέρχεται αυτού στην 316° 4', για να μπει στην «π» του Κατάσταση.

Το ον που γεννιέται, όταν ο Κρόνος βρίσκεται στο 1° τρίτο του «Α» του και στην πρώτη ζώνη της Επτακτίνας, επηρεάζεται ριζικά από τον πλανήτη αυτόν.

Ο άνδρας και η γυναίκα έχουν σώμα λευκό και ματ (θαμπό), μαλλιά καστανά, χρώμα ματιών καστανό μέχρι πολύ σκούρο και γενικώς ο Κρόνος προσδίδει τα πιο σκοτεινά χρώματα. Τα όντα αυτά δεν έχουν σώμα πολύ ανεπτυγμένο.

Είναι μάλλον λεπτά τα σώματά τους αλλά αρμονικά.

Ο πλανήτης αυτός, που είναι ταυτόχρονα ψυχικός και νοητικός, προσδίδει ήρεμα ήθη, όταν επιδρά με τις καλές του δονήσεις. Οι άντρες, όπως και οι γυναίκες, έχουν πάντοτε το μειδίαμα στα χείλη. Προσδίδει όμως ο Κρόνος τη μελαγχολία και τη θλίψη και κάνει τον άνθρωπο ονειροπόλο, συλλογισμένο, σκεπτικό. Έχουν αυτά τα άτομα τη Φαντασία πολύ ανεπτυγμένη με τάσεις προς υψηλές συλλήψεις.

Η Θέληση είναι επίσης πολύ δυνατή, σε βάρος όμως της Ισχύος.

Έχουν το αίσθημα της φρόνησης πολύ ανεπτυγμένο.

Είναι εχέμυθοι και γρήγορα αποκτούν την εμπιστοσύνη του περιβάλλοντός τους.

Κατά το 2° τρίτο του «Α» του ο Κρόνος επιδρά με τον ίδιο τρόπο. Οι τόνοι και τα

χρώματα τού σώματος των όντων, που γεννιούνται κάτω από την επήρειά του, είναι βαθύτερα, μελαχρινά με μαύρες αντανακλάσεις. Τα ήθη είναι τα ίδια, αφού ο Κρόνος βρίσκεται στο μέσον της ισχύος του και αποστέλλει επομένως καλές δονήσεις.

Τα όντα που γεννιούνται κάτω από αυτήν την επήρεια είναι επίμονα, εκδηλώνουν μεγάλο πνεύμα συνοχής και συχνά, απέναντι σε κάθε δοκιμασία, αναδεικνύονται πιστοί σε μια ιδέα. Ας μην ξεχνάμε ότι ο Κρόνος επαδρά υπερβολικά στα σπλάγχνα, ιδίως την χολή, και γι' αυτό καθιστά το άτομο πολύ χολώδες.

Κατά το 3^ο τρίτο του «Α» του ο Κρόνος επαδρά στα όντα, όπως και προηγουμένως. Τα όντα όμως είναι τώρα περισσότερο μελαγχολικά, σκεπτικά, περίλυπα.

Στην «α» του Κατάσταση (136°-226° περίπου), καθώς και στην «π» του Κατάσταση (316°-46° περίπου), ο Κρόνος είναι δυνατόν να είναι εξαιρετικά καλός, όπως μπορεί να είναι και εξαιρετικά κακός και αυτό εξαρτάται από άλλες επήρειες (σε συνδυασμό). Έχει όμως ευνοϊκές τάσεις και τείνει να εξουδετερώσει τις κακές δονήσεις, που θίγουν τα άτομα τα οποία προστατεύει.

Όταν δηλαδή ο Κρόνος βρίσκεται σε «α», τα όντα επωφελούνται από τις αφηλιακές του επήρειες, άσχετα αν δέχονται κακές επήρειες από άλλους πλανήτες. Και όταν ο Κρόνος βρίσκεται σε «π», προστατεύει επίσης τη Γη από τις δυσευνοϊκές επήρειες, χωρίς όμως τότε να μπορεί να την προφυλάξει τελείως από τη νοσηρότητα των άλλων πλανητών.

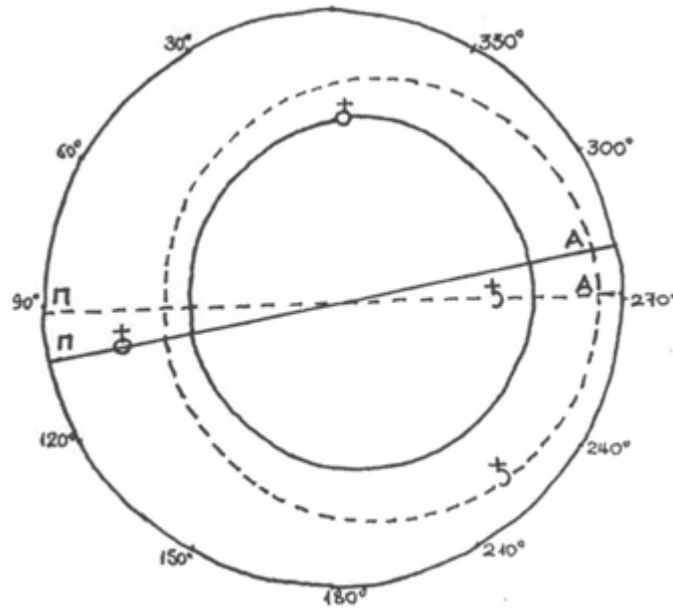
Στο «Π» του ο Κρόνος εισέρχεται στην 46° 4', βρίσκεται στο ανώτατο σημείο αυτού στην 91° 4' και εξέρχεται από αυτό στην 136° 4'. Σε όλη την διάρκεια του «Π» δρα σχεδόν όπως και στο «Α» του. Οι επήρειές του όμως είναι κάπως αλλοιωμένες και έτσι τα αποτελέσματα συχνά αποβαίνουν δυσμενή.

Μαζί με τα διάφορα προτερήματα που χορηγεί στους προστατευόμενούς του, διαπιστώνουμε τότε και ελαττώματα ανεπιθύμητα.

Όταν δρα επί της ψυχής, η μελαγχολία των ατόμων γίνεται πιο έντονη και πλησιάζει προς ασθένεια. Γίνονται ακόμη τα άτομα φιλύποπτα και διατακτικά. Δρων επί του νοητικού κάνει τα άτομα καχύποπτα, να παρουσιάζουν μανία καταδιώξεως και κάποτε το ελάττωμα της κλοπής κ.λ.π. Είναι πιο κατηφή τα άτομα αυτά, ίσως ύπουλα και πολύ υποκριτικά. Οι μίμοι και οι καλλιτέχνες της υποκριτικής έχουν επηρεασθεί από τον Κρόνο, όταν βρισκόταν στο «Π» του.

Τέλος, όταν οι δονήσεις του δεν προσδίδουν στο άτομο ψυχικά ή διανοητικά ελαττώματα, επιτίθενται τότε στο σώμα, του προσδίδουν ατονία και προδιάθεση για σοβαρές ασθένειες, οι οποίες μπορούν να οδηγήσουν σε πρόωρο θάνατο.

ΠΕΡΙΣΚΟΠΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ ΚΑΙ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΚΡΟΝΟΥ

Επειδή ο Κρόνος και η Γη έχουν το «Α» και το «Π» στο ίδιο περίπου σημείο, ο βαθμός προσέγγισής τους στην περισκοπική δύναμη δεν είναι πολύ μεγάλος. Εν τούτοις η περισκοπική δύναμη του Κρόνου γίνεται αισθητή, όταν αυτή βρίσκεται στην πρώτη ζώνη της Επτακτίνας.

Ο Κρόνος βρίσκεται σε περισκοπική δύναμη με τη Γη στις $90^{\circ}40'$, από την 75° μέχρι την 105° . Επιδρά τότε κατά τρόπο ευμενή επί των όντων, τα οποία επηρεάζει και χορηγεί σ' αυτά όλα τα προτερήματα και τις αρετές που αναφέραμε προηγουμένως. Καθίσταται όμως δυσμενής, όταν επηρεάζεται από άλλον πλανήτη, ο οποίος του διεκδικεί την επήρεια.

Η περισκοπική δύναμη Κρόνου και Άρη βρίσκεται στην $103^{\circ}40'$. Αρχίζει στην 75° περίπου και τελειώνει στην 150° . Σε περίπτωση που η περισκοπική αυτή δύναμη βρίσκεται στην πρώτη ζώνη, οι συνέπειες των επιδράσεων που λαμβάνονται κατά τη στιγμή εκείνη είναι πολύ νοσηρές εξ αιτίας της πάλης των δύο πλανητών, Άρη και Κρόνου.

Η περισκοπική δύναμη Διός και Κρόνου βρίσκεται στην 118° της Ζώνης της Ευρυδίκης. Αρχίζει στο «Π» της Γης (101°) και τελειώνει στο «Α» του Διός (192°). Εάν η περισκοπική αυτή δύναμη θίγει τη Γη στην πρώτη ζώνη, πολλές κακές επιδράσεις (εκ τού Κρόνου) εξουδετερώνονται, καθότι ο Ζεύς είναι ισχυρός, ο δε Κρόνος επανορθώνεται και υποτάσσεται στον Δία.

Ο Κρόνος είναι σε περισκοπική δύναμη με τον Ουρανό στην 205° .

Είναι το στοιχείο που επικρατεί και εξαλείφει τις δυσμενείς επήρειες του Ουρανού.

Ο Κρόνος είναι σε περισκοπική δύναμη με τον Ποσειδώνα στην $291^{\circ} 30'$.

Είναι και πάλι το στοιχείο που επικρατεί, ανάλογα δε με τις περιπτώσεις ή διαθέτει τις κακές του επήρειες σε συμφωνία με τις επήρειες του Ποσειδώνα ή, αντίθετα, επαν-ορθώνει την επήρεια τού Ποσειδώνα σε όφελος του ατόμου.

[Τρόπος ευρέσεως τής θέσεως τής Περισκοπικής Δυνάμεως δύο πλανητών ►](#)